

פירוש הראב"ז הירחי

הנודע לבעל מחבר 'ספר המנהיג'

עמ"ס כליה רבתיה

קונטרס זה יצא לאור
לרגל שמחת הנישואין של
שלמה זלמן עב"ג אביגיל חוה
галצ'ר
אור ליום ז' אדר ב' תשפ"ב

הארות והערות יתקבלו ברצון

8482267653

**כל הזכויות שמורות
שלמה זלמן גלצ'ר**

©

הסימנים שצוינו בספר המנהיג לרביינו הם כפי דפוס וורשה הנמצאים [וגם סומי-נו בהוצאה מוה"ק], למעט אותן הנקודות המועטות שלא נמצאו אלא בהוצאה מוה"ק, והלשון הוא כפי שתיקנו בהוצאה מוה"ק.

הרברוק טolidno ה"ל את הספר הזה לפני כמאה שנים [שכבר יצא מן השוק זמן רב] עם מ"מ הగות וביאורים, ומשם לקחנו מספר חשוב מהמ"מ [ולרוב מהמקורות בחז"ל]. רק שהוספנו אליהם הרבה מ"מ הערות וביאורים, ופניהם חדשות באו לכאן. כשהבאנו מלשונו או מהערותיו כתבנו שזה מ"הגהו"ב", בשם אשר כינה להערותיו "הגות וביאורים".

השיטה בהבאת המ"מ דרך כלל הוא לציין למקורות יותר מוקדמים שכבר מובא החידוש שהביא רביינו, או לראשונה אחרים שדשו בעניין, הן כמשמעותם עם דברי רביינו הן כחלקם על דברי רביינו. גם צינו לרוב לנקודות שכבר הזכיר רביינו אותו חידוש וכדו' בספר המנהיג [שרובם כבר מצוינים ע"י הרב טolidno].

גם קטינו במספר מקומות קטיעים במקום שראיינו שיקל על הקורא, וגם פתחנו את הר"ת, וגם שניתנו אתאות ד' שבשם אלדיים לאלה-ים וכדו' כמו שרגיל היום.

דברי פתיחה

במה אקדם לה' אף לאلكי מרום, אודה לה' בכל לבב בסוד ישרים ועדת, על שזיכני לישב באלה של תורה, ובמיוחד שזיכני להתקרב אל הקודש, ולהוציא לאור עולם קונטראס זו לכבוד השמחה בעידודו של מ"ר הג"ר יצחק לובנשטיין שליט"א, שהוא תדפס מהספר כלה רבתי עם פירוש ר' אברהם ברבי נתן הירחי ז"ל בעמך"ס המנaging, שייל בעז"ה בשלימותו בקרוב.

רבינו כתב פירוש עמ"ס כלה רבתי, אך לא ראה אור עולם רק על תחילת פ"א של המסכת, ע"י הרב ברוך טolidנו לפני יותר ממאה שנים [בשנת תרס"ו], ולא ידוע לנו אם כתוב יותר מזה על הפרק, אבל אחר כ"ח שנים [בשנת תרכ"ד] מצאו איזה חוקרים פירוש על פ"ב של המסכת, וכפי ההשערה הוא לרבניו ז"ל [אכמ"ל בזה], והקלידו את הפירוש למ Lager, אבל לא הוציאו אותו לאור עולם הוא עולם התורה יושבי בית המדרש שיחיו, ובעז"ה נוציא גם את זה לאור עולם.

ברוך שהח"ינו וקיימנו והגיינו לזמן זהה, בלב מלא שמחה והודאה להשי"ת, הנני בזה להודות לו יתרך על כל שפע הטוב שמתמיד להשפיע עלי, ובפרט מה שזיכני למצוא בת זוגתי שתח"י עמו"ש ולהכנס עמה בברית נישואין, מה אשיב לה' כל תגמוליה עלי.

אל ההורים אישא עיני בהודאה מיוחדת, אבי מורי ר' יצחק מרדי שליט"א ואמי מו-רתני היה סימא שתח"י עמו"ש, הנני מכיר טובה לכם מעומק הלב, ואין לי מילים לה-בע רגשי הכרת הטוב, על כל הטוב שגמלתם עלי. תמיד השגחתם עלי כדי שאיה בן תורה, ושיהא כל חشك רק תורה. בכל המצבים עידدتם וחיזקתם אותי, ותמיד דאגתם בשביли, והשפעתם עלי רב אהבה, ה' יזכה אתכם לאריכות ימים טובים ושנים, ותזכה לרווח רב נחת מכל יוצאי חלציכם, ולא ימוש התורה מפיכם ומפי זרע זרעם עד עולם.

ולמורוי חממי ר' יעקב בריטווען שליט"א וחמותי שתח"י עמו"ש, לבי מלא תודות לכם על כל מה שעשיתם בשביילנו, באיכות ובכמות, והכל בעין יפה ופנים שמחים ממש. ובפרט הנני מכיר טובה לכם על הבת החשובה שגידלתם,ANO תפלה שנזכה יחד לבנות במהרה בית נאמן בישראל, להיות לכם לנחת רוח כל הימים, ה' יזכה אתכם לאריכות ימים טובים ושנים, ותזכה לרווח רב נחת מכל יוצאי חלציכם, ולא ימוש התורה מפיכם ומפי זרע זרעם עד עולם.

וְנִכְלַל מָרוֹי וּרְבָותִי שְׁלִיטָא שָׂזֵכִיתִי לְלִמּוֹד מֵהֶם וּמִדְרָכֵיהֶם, הַרְאָשִׁי יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא אֶת
מוֹרֵר הַגָּרְרָר בְּרוֹס רָאשִׁי יִשְׂבָּת מִתְיִבְחָתָא נֹר הַתּוֹרָה, וַהֲגָרְרָר מַנְדָל שְׁלָא מָאוֹוִיטָשׁ
וַהֲגָרְרָר אַרְיָה לוּבְלִיבָג רָאשִׁי יִשְׂבָּה יִשְׂבָּת תּוֹרָת חַיִים, וַהֲגָרְרָר אַרְיָה בְּרַנְשְׁטַיִן רָאשִׁי
בַּתְּיִגְדִּיל תּוֹרָה, וַלְרָאשִׁי הַיִשְׂבָּה שְׁלִיטָא אֶת דָהָאי אַוְלְפָנָא רְבַתָּא דְבִתָּא מַדְרָשָׁ גַּבּוֹהַ, וְלְכָל
הַרְמִיִּים וּמַגִּידִי שִׁיעֻורִים שְׁלִיטָא, וַיְבָחָלָח מוֹרֵר הַגָּרְרָר שְׁלָמָה גִּסְנְגָעָר זְצֻוקָּל מַרְאָ
דָאַתְרָא דְקָהָל זְכָרוֹן יַעֲקֹב, וְלִמְמָלָא מִקְומָו הַגָּרְרָר דָוֵד מַרְלִינְג שְׁלִיטָא, שְׁבָצְיָלָם זְכִיָּ
תִּי לְהַסְתּוֹפָף, וְכָלָם הַדָּרִיכָו אָתֵי בְדָרְךָ הַאֲמָת וַהֲיִשְׁרָה וַהֲשִׁפְיוּ עַלְיָהָרְבָה בְכָל דָרְכִי
הַחַיִים, בְּלִימּוֹד הַתּוֹרָה וְעַבְדָה.

וְנִכְנַן מָודָה לְמוֹרֵר רָב יִצְחָק לוּבְנְשְׁטַיִן שְׁלִיטָא עַל כָּל מָה שְׁלָמְדָתִי מִמְנוֹ בַּתּוֹרָה
וְעַבְדָה וְעַל מִסְירֹתָו הַפְּרִטִית אֶלְיִשְׁלָמְרוֹת טְרָדוֹתָיו הַמְּרוֹבִים קְבָעָ זָמָן [מֶלֶשֶׁן 'זְקַבָּעָ
אֶת קְבָעָיָם'] לְסִדר אֶת עִימּוֹד הַקּוֹנְטָרָס הַזֶּה, וְעַל זֶה הַנִּנִּין מָודָה אֶלְיוֹ מַעֲומָק הַלְּבָב.

נְסִים בַּתְּפִילָה שִׁיחָה רָר מַלְפִנִי אַבְינוֹ שְׁבָשָׁמִים, שְׁכָמוֹ שְׂזֵכִינוֹ לְסִים קּוֹנְטָרָס זוֹ כָּנִ נְזָכה
לְלִמּוֹד וּלְלִמּד לְשָׁמֹד וּלְעַשֹּׂות וּלְהַזִּיא לְאוֹרָן עַולָם שָׁאָר חַלְקִי הַפִּירּוֹשׁ עַמְּסָס כָּלה
רְבַתִּי לְרַבְינוֹ זְ"ל, וּשְׁיִהְיָה רַבְינוֹ זְ"ל לְמַלְיאָץ יוֹשֵׁר בְּעַדְינוֹ, שְׁנָזָכה גַם יְחִיד לְבָנוֹת בֵּית נָאָמָן
בִּישראל לְגָדֵל בְּנִים וּבָנוֹת עֲוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצּוֹת, וְנָזָכה לְקִבְרֵל פְנֵי מָשִׁיחָ צָדִיקָינוּ בְּבִ"א.

הַעֲרָך

פרק ראשון

אמרו ר' זעיר, בלה בלא ברכה אסורה לבעלה בנדחה שלא טבלה. מה נדחה שלא טבלה אסורה לבעלה. אך בלה בלא ברכה אסורה לבעלה:

קבלתי מרבותי בצרפת, שזאת היא מסכת כלה שנזכרה בתענית בפרק ראשון^a, הגיע י"ז במרחxon ולא ירדו גשמי התחלו הייחדים מתענים, גمرا מאן יחידים רבנן, ואמר רב הונא הייחדים מתענים ג' תעניות שני ו חמישית ושני, ות"ר לא יאמר אדם תלמיד אני ואני ראוי לכך, אלא כל התלמידים ראויים לכך, ואיזהו היחיד ואיזהו תלמיד, היחיד ראוי למנותו פרנס על הציבור, תלמיד כל ששאלין אותו דבר הלכה בתלמודו ואומרה ואפילו במסכת כלה:

ובמסכת שבת פ' אלו קשיים^b, א"ר יוחנן איזהו תלמיד חכם כל שמנים אותו פרנס על הציבור ושאלין אותו דבר הלכה בכל מקום ואומרה ואף במסכת כלה, לפי שהיא מן המסתורות החמורות:

הערות וציטונים

למי נפקא מינה למוניה פרנס על הציבור. אי בחדא מסכתא באתריה, אי בכוליה תנואה בריש מתייבתא". וז"ל רשותי שם (בד"ה בכל מקום), "בכל התלמוד, ואפילו במסכת כלה דלא רגili בה אנשי, זה נתן לבו וגרסה. מסכת כלה בריאות היא, 'כה בלא ברכה אסורה לבעלה נדחה'".

א. גם תענית (י.).

ב. ז"ל הגמ' שבת (קיד.), "ואמר רב יוחנן: איזהו תלמיד חכם שמכנין אותו פרנס על הציבור, זה ששאלין אותו דבר הלכה בכל מקום ואומר, ואפילו במסכת כלה ... ואמר רב יוחנן: איזהו תלמיד חכם כל ששאלין אותו הלכה בכל מקום ואומרה.

והקשו רבותינו בצרפת מפ' האיש מקדש (דתנן) [דתניא], האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ שאין חכם אין אומרים כחכמי יבנה וכו', אלא כל ששואלין אותו דבר הלכה בכ"מ ואומרה, ע"מ שאין תלמיד אין אומרים כשמעון בן זומא וכשמעון בן עזאי, אלא כל ששואלין דבר הלכה בלימודו ואומרה ואפי' במסכת כלה:

اعפ"י יש מן הגאננים ז"ל שכתבו אgra דכליה דוחקא, שהוא דרשה שלפני הפסח ושלפני החג שהוא ליום לפני החגים, (כדרתנן) [כדרתניא] שואלים בהלכות פסח קודם לפסח ליום, שהרי משה עומד בפסח אי ומזהיר על פסח שני, ואמרינן במס' מגילה פ' בני העיר, משה רבינו תקנו להם לישראל שייהיו שואלים ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח והל' עצרת בעצרת והלכות חג בחג, ושבת נקרא מלכתא כדאמרין. בואו

הערות וציטונים

ג. גם פסחים (ו.).

ח. ז"ל הגם' מגילה (לב.), "וידבר משה אה מיудי ה' אל בני ישראל, מצותן שייהו קורין אותן כל אחד ואחד בזמןנו. תננו רבנן: משה תיקן להם לישראל שייהו שואלים ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות חג בחג". ז"ל רשי' שם (בד"ה וידבר), "למה הוזכר לכתוב כאן וידבר משה וכי כל המצאות כולן לא אמרן משה לישראל, מהו וידבר משה אה מיעדיה ה' אל בני ישראל, מלמד שהיה מדבר עמהן הלכות כל מועד ומועד בזמןן להודיע חוקי האלים ותורתיו, וקבלו וקיימו שכר המצאות עליהם ועל בניםם בזה ובבא".

ט. ז"ל הגם' שבת (קיט.), "רבי חנינא מיעטף וקאי אפניא דמעלי שבתא, אמר: בואו ונצא לקראת שבת המלכה. רבי ינא לביש מאניה מעלי שבת, ואמר: בואו כלה בואי כלה". ז"ל רשי' שם (בד"ה בוא

ג. ע' *תוספות* (שם بد"ה ואפי' במסכת כלה).

ד. ז"ל הגם' קידושין (מט):, "ע"מ שאין תלמיד, אין אומרים כשמעון בן עזאי וכשמעון בן זומא, אלא כל ששואלין אותו בכ"מ דבר אחד בלימודו ואומרו, ואפי' במסכתא דכליה. על מנת שאין חכם, אין אומרים כחכמי יבנה, קר' עקיבא וחביריו, אלא כל שואלים אותו דבר חכמה בכל מקום ואומרה".

ה. אולי ז"ל "ופי" וצדומה, ע' *תוס'* (שבת קיד. بد"ה ואפי' במסכת כלה) הנ"ל בהערה בסמן.

ו. כן פירש רבינו יצחק (מובא בתוס' הנ"ל). ז"ל הגם' ברכות (ו:), "אמר אביי: אgra דכליה דוחקא". ופירש"י (בד"ה אgra דכליה), "שבת שלפני הרגל, שהכל נאספן לשמעון הלכות הרגל".

מפתח העניינים שנדרנו בההוספות ומילואים

כמהות החופה לדעת הראשונים.....סז
בעין קיים מצות אכילת מצה כל שבעת ימי החג לפני הראשונים.....ע
בעין האוכל מצה ע"פ מכין אותו עד שתצא נפשועד
עד בעין כל האוכל מצה ע"פ כאלו בא על ארוסתו בבית חמוץ.....עו
בעין ברכת הנחנין בהנאות שאין נכנסות לגוףע
עד בעין הדמיון וההשוויה בין ברכת המצות וברכת הנחניןעד
בעין בורא נפשות על קרפסצט
בעין אם כבוד אב ואם הווי מצוה שיש בה מעשה אם לאוקא
עד בעין המפתח לברכת המצותקה
עד בעין תקנת נוסח הברכה בלשון נגלה ונסתירקח
עד בעין אין אומרים שירה אלא על הייןקיא
בגדר האיסור למלאות שחוק פיו בעזה"זקיד
בעין איסור שחיטה ואכילתבשר בתשע הימיםקייז
בעין זריזין מקדימים בתפלת המנההקכ

